

► Fierljepper Floris van Elzaker: van sporttalent tot succesvol projectleider

Er was een tijd dat oud-sporters met grote regelmaat de krant haalden. Hoewel hun namen nog altijd een belletje doen rinkelen, zijn sommigen volledig uit beeld verdwenen. In de rubriek Uit het oog zoeken we hen op en vragen hoe het hen vergaat. Deze week: polsstokverspringer Floris van Elzaker uit Woerden.

◀ Oud-polsstokverspringer en korfballer Floris van Elzaker. FOTO: RICARDO SMIT

‘Ik wilde te graag en bezweek onder de druk, die ik mij oplegde’

Wim Kroone

Woerden

Fierljepper Floris van Elzaker brak in 2007 in zijn laatste juniorenjaar door. Hij won veel wedstrijden en schreef het hoog aangeschreven klassement op zijn naam. Er gloorde een gouden toekomst voor de toen 19-jarige Linschotenaar, maar dat liep anders.

„Ik had vanaf eind augustus 2006 elke dag keihard getraind om mijn lichaam sterker te maken”, vertelt de 36-jarige Van Elzaker met een glimlach. „Een sterke lichter met onder meer Jaco de Groot stapte over naar de senioren en ik rook mijn kans om dat seizoen alle titels te winnen. Het ging fantastisch in de wekelijkse wedstrijden.”

„Tijdens de Hollandse kampi-

oenschappen en de nationale titelstrijd wilde ik te graag en bezweek ik onder de druk, die ik mijzelf oplegde. Zelfs de prestigieuze Nationale Fierljep Manifestatie in It Heidskip liep voor mij uit op een fiasco. Een op het juiste moment piekende Cornelis De Bruijn, die ik in het klassement voorbleef, pakte alle prijzen.”

Mooie carrière

Van Elzaker combineerde het polsstokverspringen met korfballen bij LUNO. Hij maakte deel uit van het eerste team, dat in de landelijk competities tot de eerste klasse reikte. „In deze tak van sport behaalde ik wel titels en kijk terug op een mooie carrière”, vervolgt Van Elzaker. „Ook als springer ben ik trots op wat ik in de jeugdcategorieën bereikt heb. Als senior reisde ik in 2008 met Jaco de Groot, Wendy Helmes en de Fries Bart Helmholt naar Zuid-Korea om demonstraties te geven tijdens de Trex-games. De accommodatie voldeed eerst niet, maar gezamenlijk kregen we het voor elkaar om een dam in een rivier te bouwen, waardoor het waterpeil in de rivierbedding steeg en er toch gesprongen kon worden. Daar is voor mij de basis gelegd, hoe je veel kunt bereiken door samen te werken.”

◀ Polsstokverspringer Floris van Elzaker in 2007 in actie. FOTO: PIM MUL

Na het voltooiën van een studie Management, Economie en Recht werkte Van Elzaker tien jaar als projectleider Elektrisch Vervoer voor de gemeente Den Haag, waar hij onder meer het aantal laadpalen in de Residentiestad vertienvoudde. „Ik heb hier leren onderhandelen met het rijk. Met de gemeente, de overheid en marktpar-

tijen kwamen we er een keer bij een overleg niet uit. Ik deed een interventie om de drie belangrijkste punten van elkaar samen te brengen. Daar kwam een plan uit, waar iedereen tevreden mee was. Een deeltijdstudie bracht me verder.”

„Na het afronden van deze master Projectmanager werk ik nu voor het bedrijf Krado, dat werkt voor

netbeheerders. Het gaat in deze baan weer om het samenspel met de gemeenten om tot een aanvaardbare oplossing te komen en dat ligt mij goed. In mijn vrije tijd span ik mij in om voor verenigingen iets te betekenen. Ik zat in de oprichtingscommissie van polsstokclub Zegveld, die het goed doet. Uitdagingen waar ik plezier aan beleef, blijf ik aangaan. Ik pak een rol, die het beste bij me past.”

Voorzitter

De polsstokbond Holland heeft succesvolle jaren achter de rug. Doordat op vele vlakken de lat hoog lag, haakten mensen af en raakten commissies onderbezet. „Jaco en Liesbeth de Groot benaderden mij voor een bestuursfunctie. Ik heb de rol van voorzitter op mij genomen. Ik zorg er wel voor dat mijn thuissituatie er niet onder lijdt. Ik woon nu al jaren in Woerden met mijn partner en twee zoontjes.”

„Polsstokverspringen en korfballen ben ik altijd blijven doen op een niveau dat nu bij mij past. Als springer kom ik uit in de tweede klasse en ik mag blij zijn als ik ergens in de polder, waar je lekker vies mag worden, de vijftien meter overschrijd. Bij LUNO speel ik in het derde team en geniet nog net zoveel van het sporten als vroeger.”

Ik mag blij zijn als ik ergens in de polder, waar je lekker vies mag worden, de vijftien meter overschrijd

– Floris van Elzaker